

I en tid som var...

Fejd

Vänd dig om ty ensam är du ej
bland skuggorna, mellan tanke och dröm
En fjärran sång ljuder ödsligt över mörka vann
Skönjer du den vrede som gavs i en tid som var

Slik är den otämjda viddens hav
Av intet skapt en hägring som svar
Kargt som sten bultar hjärtat av våndans lek
snärjt vid nät, en skälvande blick i en tid som var

Sök den glöd som helar ett öppet sår
Förtvivla ej, dana dig själv
Runt omkring dväljas minnen av onda ting
Förkasta dem i den djupaste hamn i den tid som var.